

Mandatnotits
for
ILO's 100. Arbejdskonference

Genève

2011

Instruktion for den danske regeringsdelegation

Beskæftigelsesministeriet
Maj 2011

1. INDLEDNING	3
2. REGERINGSINSTRUKS VEDRØRENDE KONFERENCENS EMNER	3
Konferencens komitéer med temadiskussioner:	3
a. Komité om social sikring	3
b. Komitéen om ordentligt arbejde for hushjælp (domestic workers)	6
c. Komitéen om arbejdsmarkedsadministration og arbejdstilsyn	8
Øvrige emner	10
d. Finansielle og administrative spørgsmål	10
e. Applikationskomitéen	11
f. Generaldirektørens rapport	12
g. Den globale rapport om diskrimination i arbejdslivet	12
3. POLITISKE LANDESPØRGSMAÅL SOM FORVENTES BEHANDLET PÅ KONFERENCEN	13
a. Burma	13
b. De besatte palæstinensiske områder	14
4. BAGGRUND	16
a. Den Internationale Arbejdsorganisation	16
b. ILO's mandat	16
c. ILO-konventioner og henstillinger	17
d. Danmark og ILO, ratificerede konventioner og henstillinger	17
e. Det frivillige danske bidrag til ILO	18
5. DELEGATIONEN	19
a. Regeringsdelegation	19
b. Arbejdstagerdelegation	19
c. Arbejdsgiverdelegation	20
d. Folketingsmedlemmer.	20
Bilag 1 ILO-organisationsdiagram	21
Bilag 2 Oversigt over dansk personale i ILO	22
Bilag 3 ILO's strategiske mål	23
Bilag 4 Omtalen af Danmark i Ekspertkomitéens rapport	25
Bilag 5 Rapporteringsoversigt for danske rapporter til ILO	26

1. INDLEDNING

Mandatnotitsen er udarbejdet til brug for regeringens delegation ved Den 100. Internationale Arbejdskonference, som afholdes den 1. til den 17. juni 2011 i Genève. Mandatnotitsen dækker de emner, der på forhånd er sat på Konferencens dagsorden. Eventuelle yderligere emner eller spørgsmål vil blive koordineret i Genève.

Dagsordenen for ILO's Internationale Arbejdskonference indeholder altid tre komitéer med tematiske diskussioner, der skifter fra år til år. I visse tilfælde er der tale om 2. behandlinger af emner, der har været behandlet på tidligere konferencer. Udover de tre temadiskussioner, er der en række faste punkter på dagsordenen, f.eks. den såkaldte Applikationskomité.

2. REGERINGSINSTRUKS VEDRØRENDE KONFERENCENS EMNER

Konferencens komitéer med temadiskussioner:

a. Komité om social sikring

ILO-konferencen vedtog i 2008 på sin 97. samling en erklæring om social retfærdighed for en fair globalisering. I erklæringen operationaliseres begrebet Decent Work (ordentligt arbejde), som ILO har arbejdet med siden 1999. Decent Work består af følgende fire strategiske og indbyrdes forbundne mål:

- 1) at fremme beskæftigelsen ved at skabe et bæredygtigt institutionelt og økonomisk miljø (employment)
- 2) at udvikle og forbedre foranstaltninger til social beskyttelse (social protection)
- 3) at fremme social dialog og trepartssamarbejde (social dialogue and tripartism)
- 4) at respektere, fremme og realisere de grundlæggende principper og rettigheder i forbindelse med arbejde (labour standards)

Som opfølgning på erklæringen fra 2008 introduceredes i 2010 på den årlige konference et nyt system med løbende og tilbagevendende rapporteringer og drøftelser af de 4 strategiske målsætninger. Den første målsætning om beskæftigelse blev drøftet på 2010-konferencen.

I marts 2009 besluttede ILO's Styrelsesråd, at et af temaerne på arbejdskonferencen i 2011 skulle være social sikring (social security). Det væsentligste nuværende ILO-redskab vedr. social sikring er konvention nr. 102 (minimumsnormer for social tryghed – ratificeret af DK), hvor Danmark jævnligt foretager afrapporteringer til ILO.

Som baggrund for diskussionen på arbejdskonferencen i 2011 har ILO udarbejdet en omfattende rapport, "Recurrent discussion report on the strategic objective of social protection (social security) 2011". Rapporten er baseret på et omfattende dokumentationsmateriale, der er behandlet i "World Social Security Report 2010-2011", som er den første i en række af tilsvarende ILO-rapporter, der skal bidrage til at overvåge fremskridtene på globalt plan med hensyn til udbredelsen af social sikring. Rapporten er delt op i seks kapitler med fokus på:

- rettigheder og behov for social sikring (kap. 1)

Hovedbudskaberne er, at social sikring spiller en nøglerolle for at opnå en retfærdig globalisering, bidrager til økonomisk udvikling og virker som en social og økonomisk stabilisator i en usikker verden.

- global status på udbredelsen af social sikring, de vigtigste politiske udfordringer og aktuelle tiltag (kap. 2-3)

Hovedbudskaberne er, at der er behov for at etablere systemer for social sikring, som dækker hele befolkningen, som sikrer socialt og økonomisk tilstrækkelige ydelser, og som er finansielt bæredygtige. Det er en hovedpointe, at variationen i den andel af BNP, som landene anvender til social sikring, indikerer, at der er et vist politisk og finansielt råderum til forbedring af den sociale sikring næsten uanset landets udviklingsniveau.

- udfordringer for social sikring i fremtiden (kap. 4)

Hovedbudskaberne er: a) at en større udbredelse af social beskyttelse er af afgørende betydning for en sammenhængende social og økonomisk udviklingsstrategi; b) at de fleste lavindkomstlande ville være i stand til at bære omkostningerne ved - evt. gradvist - at indføre en vis grundlæggende social sikring; c) at selv i lande med udbyggede sociale sikringsordninger mangler en væsentlig del af befolkningen de økonomiske forudsætninger for et anstændigt liv.

- ILO's indsatser og behovet for tiltag på arbejdskonferencen (kap. 5-6)

Det påpeges, at de gældende konventioner har indbyggede begrænsninger, når det drejer sig om at sikre et sæt garanterede minimumsydelser, bl.a. på grund af manglende prioritering af ydelser og manglende krav om universel dækning. ILO's indsats fremover for udbredelse af social sikring beskrives som en to-ledet strategi, dels en horisontal dimension som søger at udbrede et sæt grundlæggende garanterede ydelser (som del af et Social Protection Floor) til alle, og dels en vertikal dimension der søger at inddrage flere og højere ydelser op til et niveau, der mindst svarer til kravene i ILO's konventioner. Det understreges, at der ikke er nogen model, der passer på alle, og at de garanterede ydelser derfor må afhænge af forholdene i det enkelte land.

Mere konkret forventes det, at arbejdskonferencen vil forholde sig til følgende mulige veje fremad:

- 1) Mandat til ILO til at udvikle mekanismer (konventioner, anbefalinger, retningslinjer, adfærdskodekser etc.) for at fremme udbredelsen af de garanterede ydelser, der indgår i et Social Protection Floor (den horisontale dimension).
- 2) Mandat til ILO til etablering af en "Social Security Best Protection Guide", der kan tjene som benchmark for forskellige muligheder for udvikling af social sikring (den vertikale dimension).
- 3) Eventuel modernisering af konvention nr. 102 om minimumsnormer for social sikring (bl.a. i relation til kønsaspektet).
- 4) Generering og udbredelse af viden om sociale sikringssystemer. Det foreslås herunder drøftet, om regelmæssige bidrag fra medlemslande til ILO's vidensbase kunne være emne for en standard samarbejdsaftale mellem ILO og medlemslandene.

- 5) Styrket indsats med hensyn til kapacitetsopbygning i medlemslande.
- 6) Styrket indsats vedr. teknisk rådgivning til medlemslande, herunder fx muligheden for i højere grad at kun trække på eksperter i lande med højt udviklede sikringsystemer.

Parternes holdning

DA finder, at det er uklart, hvad drøftelserne i Komiteen om social sikring konkret skal munde ud i, og at det næppe er ønskværdigt med nye konventioner eller nye reguleringsværktøjer. Det må anbefales, at den generelle debat fokuserer på opstilling af en handlingsplan for ILO's videre arbejde med temaet, herunder om social sikring skal være et tema på arbejdskonferencen for 2012. Det kan anbefales, at temaet også drøftes i 2012.

DA finder ikke, at det er muligt at opstille én model for indretningen og udviklingen af de sociale systemer, dertil er landenes udviklingsniveau og de nationale traditioner og økonomiske muligheder for forskellige.

For DA er det væsentligt, at arbejdet i Komiteen sætter fokus på, hvad ILO kan gøre for at bistå og inspirere medlemslandene omkring social sikring. I den forbindelse vil opbygning af en videnbase om medlemslandenes sociale sikringsystemer kunne være et bidrag til inspiration af medlemslandene.

LO støtter ILO's todimensionelle strategi til udbredelse af social sikring. LO er enig i rapportens understregning af, at der ikke findes én enkelt model for indretning eller udvikling af sociale sikringsystemer, som passer på alle.

LO er positive over for en modernisering af konvention nr. 102 om minimumsnormer for social sikring, som er fra 1952, og støtter, at muligheder, behovet og det hensigtsmæssige heri undersøges nærmere.

LO kan støtte, at social sikring bliver et tema på arbejdskonferencen i 2012 med henblik på at arbejde videre med fx de her nævnte konkrete overvejelser.

Dansk holdning

Det er ikke klart, hvad komitéens arbejde nærmere skal munde ud i, men det forventes, at årets forhandlinger munder ud i en form for handlingsplan for det videre arbejde. Det forventes, at komitéen vil forslå, at social sikring også bliver gjort til et tema på arbejdskonferencen i 2012, formentlig med henblik på fx planlægning eller på sigt vedtagelse af nye redskaber til fremme af garanterede grundlæggende ydelser i relation til et Social Protection Floor, etablering af en "Social Security Best Protection Guide" vedrørende niveauer for social sikring, samt eventuelt modernisering af konvention nr. 102 om minimumsnormer for social sikring. Det nærmere indhold vil afhænge af komitéens beslutninger.

Danmark støtter ILO's todimensionelle strategi til udbredelse af social sikring som en velegnet og fleksibel strategi til større udbredelse af social sikring til ikke mindst de fattigste og mest udsatte, og som et udtryk for en pragmatisk tilgang til opgaven, herunder fx nødvendigheden af

en prioritering og tidsmæssig rækkefølge for de basale ydelser, der kan indgå i det enkelte lands Social Protection Floor.

Danmark er enig i rapportens understregning af, at der ikke findes én enkelt model for indretning eller udvikling af sociale sikringssystemer, som passer til alle, og Danmark forudsætter, at dette også afspejles i komitéens vedtagelser. Det gælder også vedrørende eventuel etablering af en "Social Security Best Protection Guide" – som kan tjene som inspirationskilde for medlemslande og for ILO's eget arbejde – og vedrørende definitionen af Social Protection Floor, således at der fx ikke søges etableret generelle mekaniske regler vedr. niveauet for de ydelser, der indgår i det enkelte lands valg af garanterede ydelser.

En handlingsplan bør efter dansk opfattelse fokusere på ILO's arbejde, og hvad ILO kan gøre for at bistå medlemmerne. Danmark ønsker ikke, at arbejdet munder ud i yderligere rapporteringsforpligtelser for medlemsstaterne.

Vedrørende eventuelt modernisering af konvention nr. 102 om minimumsnormer for social sikring, som er fra 1952, kan Danmark støtte, at muligheder, behovet og det hensigtsmæssige heri undersøges nærmere.

Danmark kan støtte, at social sikring – hvis det ovenpå årets drøftelser vurderes relevant – bliver et tema på arbejdskonferencen i 2012 med henblik på at arbejde videre med fx de her nævnte konkrete overvejelser.

b. Komitéen om ordentligt arbejde for hushjælp (domestic workers)

På arbejdskonferencen skal der være en anden drøftelse af emnet decent work for domestic workers (ordentligt arbejde for hushjælp). Drøftelsen sker med henblik på vedtagelse af et nyt ILO-instrument herom, idet en koordineret indsats vil kunne forbedre de lovgivningsmæssige rammer på dette område. Der er lagt op til en ny konvention, som skal sikre grundlæggende principper og rettigheder og skal give vejledning om reguleringen af hushjælp. I konventionen foreslås bl.a. regulering af mindstealder, ansættelseskontrakt, beskyttelse mod misbrug og chikane, arbejdstid, løn, arbejdsmiljø og social sikring samt særlig beskyttelse for vandrende arbejdstagere. Konventionen foreslås ledsaget af en henstilling.

Siden den første drøftelse på sommerkonferencen i Geneve har forhandlingsresultatet med ILO-sekretariatets rettelselser og bemærkninger været sendt i høring. Det danske svar blev sendt i november 2010 på baggrund af rapport IV(1), Decent Work for Domestic Workers.

Parternes holdning

DA og KL er stadig imod en detailregulering i form af en konvention, men kan støtte en ILO-henstilling f.eks. om, at domestic workers ikke ekskluderes fra national ansættelseslovgivning. DA og KL forudser, at drøftelserne på konferencen i 2011 bliver lige så vanskelige og konfliktfyldte som i 2010. DA og KL har imidlertid udtrykt alvorlig bekymring for processen og kan ikke på det foreliggende grundlag støtte en konvention. DA og KL finder, at det er vigtigt, at et instrument på området i sin reguleringssubstans bygger på eksisterende standarder

og ikke "overbyder" eksisterende regulering og dermed skaber et nyt internationalt instrument på et så højt niveau, at det ikke bliver ratificeret eller de facto håndhævet, således at det forfejler de forhold og mennesker, som instrumentet egentlig skulle og burde hjælpe. DA og KL finder, at dette i højere grad skal lægge til grund for den danske holdning. Der er således stadig nødvendig med en drøftelse med henblik på indsnævring af dækningsområdet og detalierungsgraden af mange af bestemmelserne. Et eksempel er hensynet til privatlivets fred, overtidsbetaling etc., som præger af, at der på konferencen er manglende forståelse for kompleksiteten i mange spørgsmål netop når man bevæger sig ind i en konventionsdrøftelse. DA er også bekymret for den negative virkning for vikarbranchen og for et fremtidigt privat/offentligt samarbejde om plejeopgaver i hjemmet. KL er stadig alvorligt bekymret for konsekvenserne af en detailregulering i forhold til hjemmehjælpere og tilsvarende offentligt ansatte, der arbejder i private hjem.

LO støtter vedtagelsen af en konvention om decent work for domestic workers med en anbefaling.

Dansk holdning

Danmark kan støtte vedtagelsen af en konvention om decent work for domestic workers med ledsagende henstilling. En konvention med ledsagende henstilling ses som et egnet instrument for en samordnet global indsats i den henseende.

På globalt plan ser Danmark behov for bedre regulering, da domestic workers i mange lande i dag arbejder under kummerlige forhold og tit står uden for normal arbejdsmarkedslovgivning og uden for dækning i kollektive overenskomster.

I Danmark er domestic workers omfattet af den generelle lovgivning, herunder de allerede vedtagne internationale standarder om decent work. Domestic workers har som udgangspunkt krav på rettigheder og beskyttelse på lige fod med andre lønmodtagergrupper. Der er dog områder af arbejdsmiljøloven, som ikke gælder for domestic workers. Det gælder reglerne for hviletid og fridøgn, arbejdsstedets indretning samt reglerne for APV og AMO.

Danmark finder det også positivt, at ILO sætter særlig fokus på kvinders situation og på indsatsen for at bekæmpe misbrug, diskrimination, tvangsarbejde og børnearbejde.

Det er til gengæld vigtigt, at en konvention med henstilling bliver generel og fleksibel. Danmark vil lægge vægt på, at vedtagne standarder siden kan gennemføres ved kollektiv overenskomst.

Danmark ser en risiko i at gøre reglerne alt for omfattende og for detaljerede. Fx ønsker vi i Danmark ikke bestemmelser, der umuliggør en ordning som fx au-pair-ordningen.

Det er vigtigt at have for øje, at der er nogle helt særlige problemstillinger og forhold knyttet til, at husligt arbejde udføres i private husstande og hjem. Det gælder ikke mindst i forhold til arbejdsmiljøkrav, respekt for privatlivet, håndhævelsen af regler og mulighederne for at foretage kontrolbesøg og myndighedstilsyn. Det gælder også i forhold til, at disse internationale standarder i vidt omfang vil omhandle et stort set ureguleret segment af arbejdsmarkedet, hvor

arbejdsgiveren typisk vil være en privatperson, en familie eller en husholdning, der ellers ikke optræder som professionel arbejdsgiver.

Det er derfor afgørende, at teksten ikke bliver for detaljeret, da det vil afspore diskussionen og i sidste ende forhindre en ratificering af instrumentet i det store flertal af medlemsstater. Det nuværende tekstudkast fremstår på en række punkter for vidtgående og detaljeret, bl.a. i forhold til anvendelsesområdet, arbejdsvilkår, arbejdstid, løn, arbejdsmiljø og formidlingsbureauer. Fra dansk side vil man derfor fortsat arbejde for at gøre teksten mere generel på en række punkter.

Der forventes fortsat EU-koordinering i komitéarbejdet.

c. Komitéen om arbejdsmarkedsadministration og arbejdstilsyn

På arbejdskonferencen skal der være en drøftelse af emnet arbejdsmarkedsadministration og arbejdstilsyn. Det forventes, at drøftelserne munder ud i en konklusion om, at ILO skal arbejde videre med styrkelse af arbejdsmarkedsadministration og arbejdstilsyn.

Baggrunden for initiativet er, at der i lyset af den globale og teknologiske udvikling samt især den økonomiske krise vurderes at være et behov for at revurdere arbejdsmarkedsadministrationen og arbejdstilsynet.

ILO har fremsendt rapporten "Labour administration and labour inspection". Rapporten er en overordnet kortlægning af de internationale standarder for arbejdsmarkedsadministration og arbejdstilsynet. Herudover indeholder rapporten en beskrivelse af, hvordan udviklingen har påvirket både de traditionelle og nye opgaveområder, og hvilke udfordringer arbejdsmarkedsadministrationen og arbejdstilsynet står overfor.

Den sammenhæng, hvori arbejdsmarkedsadministration indgår, har ændret sig afgørende i de seneste årtier, hvilket har medført ændringer i de forskellige landes arbejdsmarkedsadministration, ligesom globaliseringen og den globale økonomiske krise har betydet nye udfordringer og muligheder for arbejdsmarkedsadministrationerne.

Udviklingen har medført, at medlemsstaterne har arbejdet på at forbedre arbejdsmarkedsadministrationens effektivitet, herunder specielt i den offentlige arbejdsformidling (PES), f.eks. ved at indføre moderne forvaltningsmetoder, gøre øget brug af outsourcing, og af forskellige former for informations- og kommunikationsteknologi (IKT), samt ved at decentralisere og delegerede arbejdsmarkedsadministration til lokale myndigheder.

Tilsynssystemet bliver i rapporten defineret meget bredere end det danske arbejdstilsyn, idet opgaveområder for tilsyn ifølge ILO og de dertilhørende konventioner også omfatter tilsyn med uformel økonomi, ansættelsesforhold, socialt bedrageri etc. I den danske model varetager arbejdsmarkedets parter en væsentlig del heraf, mens andre områder varetages af sociale myndigheder og ikke af Arbejdstilsynet.

Udviklingen såsom en aldrende population, flere kvinder på arbejdsmarkedet, stigende ungdomsarbejdsløshed, migration, nye former for arbejdsorganisering (telework og outsourcing), fastsættelse af globale mål for bæredygtig udvikling og nye miljømæssige tilgange (fx grønne jobs) giver store udfordringer over alt. Hertil kommer anvendelse af robotter, microelementer, telematics og nanoteknologi, som øger behov for nye tilsynsmetoder.

Udviklingen har således påvirket tilsynets traditionelle udfordringer såsom fx ressourceknaphed samt vilkårene for at føre tilsyn med de fire fundamentale principper og rettigheder på arbejde,¹ ligesom den har givet en række nye udfordringer såsom identificering af nye og komplekse risici bl.a. som følge af nanoteknologi.

Det betyder samtidig, at tilsynssystemet har måttet redefinere deres opgavevaretagelse, fra primært fokus på kontrol, regulering og håndhævelse til i stigende grad også at fungere som samarbejdspartner, der bidrager med information og vejledning, og som har fokus på forebyggelse.

Rapporten afslutter med en beretning om, hvordan ILO har bidraget til aktiviteter og programmer for at styrke og modernisere arbejdsmarkedsadministrationen og tilsyn i flere medlemslande.

Parternes holdning

DA finder, at der i forhold til den danske model og egentlig også selve ILOs grundlæggende platform om trepartsinstitutionen er et grundlæggende paradoks i den stærke centralisme, som er den underliggende trædesten for ILO's instrumenter om arbejdsmarkedsadministration. DA finder, at det er vigtigt, at man fra dansk side holder fast i rollefordelingen og samspillet mellem lovgivningsmagten/myndighederne og arbejdsmarkedets parter. Fra dansk side vedrører diskussionen således på mange områder for så vidt angår dette emne i det væsentlige Arbejdstilsynets funktion.

DA finder, at man fra dansk side skal fastholde hensynet til, at ILOs instrumenter og tilbud på dette område tager hensyn til de forskellige medlemsstaters behov. Der skal tages hensyn til behovet for fleksible rammer for virksomhederne og virksomhedernes konkurrencevilkår, og til at arbejdstilsyn udvikles i takt med arbejdsmarkedet.

LO er overordnet enig i rapportens cementering af, at arbejdsmarkedets parter inddragelse bidrager til en effektiv arbejdsmarkedsadministration og et effektivt tilsyn, samt at det er vigtigt med en effektiv arbejdsmarkedsadministration, som sikrer en central koordinering af den nationale beskæftigelsespolitik

LO støtter samtidig rapportens pointe om, at det er afgørende for tilsynssystemets effektivitet at samarbejde og koordinere arbejdet med alle involverede interessenter både inden for det offentlige og det private. Det gælder især samarbejdet med arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer.

¹ Fagforeningsfrihed, tvangsarbejde, børnearbejde og diskrimination.

Dansk holdning

Danmark er positiv overfor at drøfte arbejdsmarkedsadministrationens og arbejdstilsynets udfordringer og muligheder især i lyset af den globale økonomiske krise.

Danmark er generelt enig i, at arbejdsmarkedsadministrationen og især udviklingen af beskæftigelsespolitikken spiller en vigtig rolle for at imødegå de udfordringer og muligheder, som globaliseringen og den globale økonomiske krise har medført.

Danmark er derfor enig i, at det er vigtigt med en effektiv arbejdsmarkedsadministration, som sikrer en central koordinering af den nationale beskæftigelsespolitik, uafhængigt af hvordan beskæftigelsessystemet konkret er udformet.

Det er, især i krisetider, afgørende at sikre et effektivt nationalt arbejdstilsynssystem for at sikre sikkerhed og sundhed for alle arbejdstagere, hvilket bedst kan gøres, når alle samarbejder om det fælles mål. Danmark er derfor helt enig i rapportens pointe om, at det er afgørende for tilsynssystemets effektivitet at samarbejde og koordinere arbejdet med alle involverede interessenter både indenfor det offentlige og det private. Det gælder især samarbejdet med arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer.

I Danmark er det en tradition at inddrage arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationerne i væsentlige beslutninger vedrørende arbejdsmarkedsadministration og tilsyn. Derfor er Danmark helt enig i rapportens cementering af, at arbejdsmarkedets parter inddragelse bidrager til en effektiv arbejdsmarkedsadministration og et effektivt tilsyn. Det er vigtigt for Danmark, at denne rolle for parterne respekteres og indgår som integrerende del af temaet om arbejdsmarkedsadministration og arbejdstilsyn.

Danmark er generelt enig i rapportens hovedpunkter om, at det er vigtigt at have et centralt tilsynssystem, der overvåger og evaluerer en national fastlagt tilsynsstrategi, at der er behov for, at tilsynet er særlig opmærksomt på udvalgte grupper, bl.a. unge og nyansatte, og at tilsynet også fokuserer på forebyggelse, men at det ikke må gå ud over håndhævelsesopgaven. Det er vigtigt, at tilsynet både informerer, har dialog med virksomhederne og samtidig udfører sin kontrolopgave for at sikre håndhævelse.

Øvrige emner

d. Finansielle og administrative spørgsmål

Der er fremlagt et endeligt budgetforslag på baggrund af diskussionerne på Styrelsesrådets møde i marts 2011². Det fremlagte budget er på samme udgiftsniveau som i 2010-2011 pristalsreguleret til 2012-2013 niveau. ILO's samlede budgetforslag for 2012-13 er på godt 744 mio. US\$.

Danmark lægger stor vægt på 'value for money', bedre brug af evalueringer og transparens i beslutningsprocessen vedrørende budgettet. Danmark har ved styrelsesrådsmødet i marts,

² ILC100/II: "Report II: Draft Programme and Budget for 2012-13 and other questions"

ligesom en gruppe ligesindede lande (S, N, FI, BE, NL), støttet, at budgettet videreføres med regulering for inflation ("zero real growth"). Danmark kan stemme for det reviderede budgetforslag for 2012-13.

e. Applikationskomitéen

Som et fast punkt på Konferencens dagsorden samles Applikationskomitéen hvert år for at gennemgå de modtagne rapporter fra medlemslandene om ratifikation af ILO-konventioner. Komiteen henholder sig i sit arbejde bl.a. til Ekspertkomitéens rapport om medlemslandenes implementering af konventionerne. Applikationskomitéen behandler hvert år 25 individuelle sager på landeniveau. Udvælgelse af sagerne foretages af arbejdsmarkedets parter uformelt ud fra sagernes alvor samt en vis geografisk fordeling. Danmark er ikke nævnt i dette års rapport fra Ekspertkomitéen.

Danmarks holdning og eventuelle kommentarer i de enkelte individuelle sager afklares, når udvælgelsen er gennemført samt løbende på grundlag af drøftelser med IMEC-landene, EU-landene og i kredsen af nordiske medlemslande.

- General survey om social sikring (social security)

ILO's sekretariat udarbejder hvert år en generel rapport (general survey) om et bestemt emne med udgangspunkt i en eller flere af de konventioner, der er sat til diskussion i Applikationskomitéen. Den generelle rapport bygger på medlemslandenes afrapporteringer om implementering og efterlevelse – eller mangel på samme – af de konkrete udvalgte konventioner samt henstillinger. Den generelle rapport diskuteres som regel under et af komitéens første møder.

Dette års generelle rapport "General survey concerning social security instruments in light of the 2008 Declaration on Social Justice for a Fair Globalization" handler om global udbredelse af social sikring. Socialsikringstemaet i applikationskomiteen skal ses i sammenhæng med, at en diskussion af social sikring i år også er sat på dagsordenen som den anden opfølgning på ILO's deklARATION om social retfærdighed for en fair globalisering (se afsnittet om komitéen ovenfor). Fokus på udbredelse af social sikring er desuden meget relevant i lyset af den globale økonomiske krise, der har sat sociale sikringsordninger under pres i mange lande.

Rapporten tager udgangspunkt i konventionerne 102 (minimumsnormer for social sikring) og 168 (om beskæftigelsesfremme og beskyttelse mod arbejdsløshed), samt henstillingerne 67 (om indkomstsikkerhed) og 69 (om sundhedsbehandling). Danmark har ratificeret dele af konvention 102, men ikke konvention 168. Det er en målsætning med de anførte konventioner og henstillinger, at de skal udgøre minimumsnormer på det sociale og sundhedsmæssige område. Danmark har på linje med de andre medlemslande indsendt besvarelser på en række spørgsmål i forbindelse med afrapportering på emnet social sikring. Disse besvarelser forventes at indgå som grundlag for diskussionen af temaet i komiteen.

Dansk holdning

Det er den danske regerings holdning, at eventuelle tiltag for at promovere ratifikationen af konvention 102 og 168 kan støttes, da der globalt er behov for at udbrede social sikring. Den danske regering støtter desuden 2008-deklarationen, som diskussionen tager afsæt i, og dermed det videre arbejde inden for deklarationens overordnede rammer.

Det er den danske regerings holdning, at der ikke er behov for yderligere instrumenter på området i form af konventioner eller henstillinger, men at dette ikke skal udelukke en diskussion om det hensigtsmæssige i, at der indledes et arbejde med at opdatere konventionerne.

f. Generaldirektørens rapport

Generaldirektøren aflægger årligt rapport til konferencen.
[rapporten er endnu ikke kommet]

g. Den globale rapport om diskrimination i arbejdslivet

Rapporten behandler nogle af de tendenser, der ses på arbejdsmarkedet i forhold til diskrimination i kølvandet på den globale økonomiske krise. Ved diskrimination forstås i denne sammenhæng forskelsbehandling pga. køn, familieforpligtelser, graviditet, seksualitet (inkl. sexchikane), race, etnicitet, herkomst, religion, politisk observans, social baggrund, handicap, HIV/AIDS, alder og generel livsførelse.

Positivt fremhæves det, at der globalt set er kommet mere fokus på at bekæmpe diskrimination, herunder gennem lovgivning. Krisen og den deraf afledte negative udvikling på jobmarkedet har imidlertid medført diskrimination i forbindelse med fordelingen af de tilbageblevne jobs.

Rapporten anbefaler, at regeringer inddrager de sociale parter i forbindelse med nationale indsatser mod diskrimination, sådan at der også på de enkelte arbejdspladser er fokus på problemerne forbundet hermed. Dette vil tilmed styrke virksomhedernes indtjeningsevne, da det giver bedre rammer for, at medarbejderne kan yde en effektiv indsats på jobbet.

For så vidt angår ILO's indsats imod diskrimination, er der igennem de sidste fire år blevet etableret en række initiativer til imødegåelse heraf globalt, regionalt og lokalt. Bl.a. har sådanne indsatser fået prioritet i Decent Work landeprogrammerne (DWCPs) i 36 lande. Rettigheder for personer med HIV/AIDS, handicaps samt indfødte folk har især spillet en rolle i disse programmer.

Fremadrettet bemærker rapporten, at den stærkeste faktor i forbindelse med diskrimination er økonomiske og sociale påvirkninger. Risikoen for en forøgelse af diskrimination i lande og regioner med negativ økonomisk udvikling er stor, mens der tilsvarende er gode chancer for forbedringer steder, hvor økonomien er i udvikling.

På den baggrund lægger rapporten op til følgende:

- a) global universel ratifikation og anvendelse af de to grundlæggende ILO-konventioner om ligestilling og ikke-diskrimination (100 og 111)
- b) udvikling og vidensdeling af metoder til bekæmpelse af diskrimination i arbejdslivet
- c) udvikling af mere effektive institutioner i medlemskredsen og
- d) en styrkelse af internationale partnerskaber med relevante aktører indenfor ligestilling.

3. POLITISKE LANDESPØRGSMÅL SOM FORVENTES BEHANDLET PÅ KONFERENCEN

a. Burma

Befolkningen i Burma/Myanmar er frarøvet grundlæggende universelle friheder og rettigheder. Grove krænkelse af menneskerettighederne er udbredt. Politiske fængslinger, tvangsarbejde, vilkårlige arrestationer, tvangsflytning af folk og anvendelse af børnesoldater hører til dagens orden.

Den Internationale Arbejdskonference vedtog i 2000 en resolution om Burma/Myanmar for overtrædelse af konvention nr. 29 (forbud mod tvangsarbejde) samt manglende efterlevelse af en række henstillinger. En konsekvens af resolutionen er, at Burma/Myanmar sættes på Konferencens dagsorden, indtil landet opfylder sine forpligtelser.³ Resolutionen anbefalede ILO's medlemmer at gennemgå deres relationer med Burma/Myanmar og træffe passende foranstaltninger for at sikre, at disse relationer ikke bidrager til brugen af tvangsarbejde i Burma/Myanmar.

Kort tid efter indledtes forhandlinger mellem Burma/Myanmar og ILO, og forhandlingerne førte bl.a. til udstationeringen af en ILO forbindelsesofficer til Burma/Myanmar i maj 2002 samt enighed i maj 2003 om en handlingsplan med sigte på at afskaffe tvangsarbejde. ILO har siden 2001 gennemført adskillige besøg til landet, senest gennem en højniveaumission i februar 2011, og generaldirektørens særlige rådgiver har ved flere lejligheder afholdt møder med repræsentanter for den burmesiske regering. Forhandlinger om en aftale mellem Burma/Myanmar og ILO om afskaffelse af tvangsarbejde blev påbegyndt i januar 2007 og den 26. februar 2007 blev der indgået en et-årig aftale mellem ILO og Burma/Myanmar. Aftalen betød, at ILO's forbindelsesofficer i Burma/Myanmar kunne få mere personale, og at klager om tvangsarbejde kunne indgives til forbindelsesofficeren. Aftalen er siden blevet forlænget flere gange – senest under højniveaumissionen i februar 2011.

Der blev på Styrelsesrådsmødet i marts 2011 aflagt rapport fra ILO's forbindelsesofficer om udviklingen i klagesager under den særlige aftale. Der er i alt siden aftalens indgåelse i 2007 indgivet 630 klagesager, hvoraf 354 er blevet anerkendt i henhold til aftalen. I 2010 blev der indgivet 330 nye klagesager, hvoraf 120 faldt ind under aftalen med ILO. Stigningen i antallet af klager fremhæves positivt, da det ses som et udtryk for øget opmærksomhed i befolkningen på

³ Arbejdskonferencens diskussion af Burma foregår i praksis ved, at Applikationskomitéen afholder en såkaldt "special sitting" om emnet på baggrund af Ekspertkomitéens rapport. Desuden rapporterer generalsekretæren jævnligt til Styrelsesrådet om udviklingen i landet.

deres rettigheder i forbindelse med tvangsarbejde og eksistensen af klagemekanismen. Der er forsat en række punkter, hvor Burmas/Myanmars regering ikke har levet op til sine forpligtelser i henhold til aftalen. Det drejer sig blandt andet om at frigive tilbageholdte personer associeret med klagemekanismen og om at garantere retten til at indgive klage uden risiko for chikane samt oversættelse af en brochure med information om tvangsarbejde og rettigheder til mindretalssprog.

I forbindelse med Styrelsesrådet marts 2011 genfremstilles kravet om at gennemføre aftalens mål, herunder frihed til at henvende sig til klageinstans uden frygt for represalier, oversættelse af aftalen og øvrig oplysningsmateriale til minoritetssprog og frihed for forbindelsesofficeren til at udføre sit arbejde inklusiv sikring af de fornødne visa til ekstra personale og indførelse af køretøjer. Burmas/Myanmars regering blev desuden opfordret til at indføre fagforeningsfrihed og frigive tilbageholdte fagforeningsfolk og arbejdsaktivister, hvilket vil blive diskuteret på styrelsesrådet i november 2011, og til at forbyde tvangsarbejde, herunder rekruttering af mindreårige til militæret.

Der vil i applikationskomitéen under konferencen 2011 blive afholdt en særlig session om Burma/Myanmar for at drøfte regeringens opfølgning på anbefalingerne fra undersøgelseskommissionen vedrørende konvention 29 om tvangsarbejde. Styrelsesrådet har desuden bedt om en rapport fra forbindelsesofficeren om udviklingen til Styrelsesrådet i november 2011.

Dansk holdning

Målet med Danmarks politik og engagement i forhold til Burma/Myanmar er - inden for rammerne af EU's Fælles Holdning og til støtte for FN-sporet - at bidrage til et fredeligt og demokratisk Burma/Myanmar i bæredygtig vækst. Denne politik søges fremmet gennem en kombination af sanktioner rettet mod medlemmer af regeringen med forbindelser til militæret, og som ikke arbejder for demokrati, en styrket humanitær og udviklingsmæssig indsats til fordel for civilbefolkningen samt en tæt dialog med de asiatiske lande - især ASEAN-landene Kina, Indien og Japan - om en demokratisk løsning i Burma/Myanmar. Den danske holdning er, at forlængelsen af aftalen mellem Burma/Myanmar og ILO er et fremskridt, der bl.a. giver Burma/Myanmar mulighed for at leve op til sine forpligtelser i henhold til aftalen og fremvise konkrete resultater vedr. afskaffelse af tvangsarbejde.

Konferencen vil bl.a. på baggrund af statusrapporter fra ILO's forbindelsesofficer vurdere, om Burma/Myanmar overholder sine forpligtelser i henhold til den nyligt forlængede aftale mellem Burma/Myanmar og ILO. Truslen om en "advisory opinion" fra den Internationale Domstol i Haag gælder - hvis det skønnes ikke at være tilfældet - stadig.

b. De besatte palæstinensiske områder

Generaldirektøren udarbejder hvert år en rapport om forholdene for arbejdstagere i Gaza, Vestbredden, inkl. Øst-Jerusalem og Golan-højderne, hvoraf de palæstinensiske selvstyreområder formelt udgør ca. 1/3. Baggrunden for rapporten er en resolution vedtaget af

Arbejdskonferencen i 1980. En forbedring af arbejdsforholdene i områderne ses som et lille, men vigtigt skridt i retning mod fred.

Dansk holdning

I Israel/Palæstina-konflikten arbejder Danmark og EU for en genoptagelse af fredsforhandlingerne inden for rammen af bl.a. UNSCR 1850, Køreplanen for Fred og Den Arabiske Ligas fredsinitiativ. Danmark støtter en to-stats-løsning med Israel og en geografisk sammenhængende og demokratisk palæstinensisk stat, der eksisterer inden for sikre, anerkendte og garanterede grænser, jfr. sikkerhedsrådsresolution 1397(2002). Danmark hilser de arabiske landes engagement med Det arabiske Fredsinitiativ og den amerikanske administrations engagement velkommen. En løsning på konflikten må ses i det bredere regionale perspektiv, herunder også i forhold til fremdrift i de øvrige konfliktspor med Syrien og Libanon. Generalforsamlingens drøftelser bør understøtte disse bestræbelser.

Danmark støtter gennemførelsen af fredsforhandlinger mellem Israel og palæstinenserne i overensstemmelse med den overordnede ramme, som Kvartetten⁴ har fastlagt. Det indebærer, at forhandlingerne skal føre til en aftale om alle de afgørende spørgsmål for at gøre en ende på konflikten og føre til en to-statsløsning. Danmark støtter også den af Kvartetten forudsatte tidsramme herfor, ifølge hvilken parterne bør have nået dette mål i løbet af september 2011. Et centralt element i opbygningen af en palæstinensisk stat er den fortsatte gennemførelse af statsopbygningsplanen, som Det Palæstinensiske Selvstyre med omfattende støtte fra bl.a. EU forestår. Denne plan forudses i sin nuværende fase gennemført i september 2011.

Danmark støtter derfor det internationale samfunds bestræbelser, herunder fra USA, Kvartetten, EU og FN, på at få parterne til at genoptage fredsforhandlingerne. EU har med rådskonklusioner om Mellemøsten senest den 13. december 2010 præsenteret klare budskaber og fremadrettet tekst om EU's rolle.

Palæstinensiske områders økonomiske situation: Danmark støtter de palæstinensiske bestræbelser på at opbygge de palæstinensiske områders økonomi og institutioner. Danmark lægger bl.a. vægt på, at Israel medvirker til en forbedring af den nuværende vanskelige økonomiske situation i de palæstinensiske områder. Der har den seneste tid været visse forbedringer, men der er behov for en række yderligere forbedringer. Dette kan bl.a. ske gennem fri bevægelighed for personer og varer mellem selvstyreområderne og mellem disse og omverdenen jfr. den amerikanske mægleraftale om adgang og bevægelse (AMA) fra 2005. Samtidig lægger Danmark vægt på, at humanitær og anden bistand ikke hindres af israelske afspærringer, herunder af Gaza.

Palæstinensiske observatørmissions status i FN: Danmark har støttet forbedringer af palæstinenserne muligheder for deltagelse i FN. Så længe spørgsmålet om etablering af en palæstinensisk stat ikke er afgjort, er Danmark imod at give observatørmissionen samme rettigheder som FN's medlemslande.

⁴ Kvartetten er den internationale styregruppe for fredsprocessen i Mellemøsten, sammensat af USA, EU, FN og Rusland.

4. BAGGRUND

a. Den Internationale Arbejdsorganisation

Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) oprettedes i 1919 med det formål at fremme social retfærdighed og arbejde for en forbedring af arbejdsforholdene verden over. ILO er en særorganisation under FN, og organisationen tæller i dag 183 medlemslande. ILO opererer med en unik trepartsstruktur, hvor repræsentanter for arbejdstagere og arbejdsgivere fungerer på lige fod med regeringer.

Hvert år i juni afholdes Den Internationale Arbejdskonference med deltagelse af alle ILO's medlemslande. Arbejdskonferencen er ILO's øverste organ. Hver delegation består af repræsentanter for regeringen, arbejdstagerne og arbejdsgiverne. En særlig komite ("credentials-komitéen") sikrer, at der reelt er tale om uafhængige partsrepræsentanter.

ILO ledes af en generalsekretær, der vælges af Styrelsesrådet for 5 år ad gangen. Den nuværende generalsekretær er chileneren Juan Somavia, der i 2008 blev genvalgt til en 3. periode i stillingen (2009-2013). Generalsekretæren varetager sammen med Sekretariatet den daglige ledelse af ILO og rapporterer hvert år til Arbejdskonferencen.

Styrelsesrådet består af 56 medlemmer (28 regeringsrepræsentanter (medlemslande), 14 arbejdstagerrepræsentanter og 14 arbejdsgiverrepræsentanter) og mødes tre gange årligt (marts, juni og november). Styrelsesrådet har til opgave at fastlægge ILO's overordnede politik, at vedtage dagsordenen for den årlige Arbejdskonference, at fastlægge ILO's budget samt at vælge generalsekretæren. Der er tradition for et nordisk rotationsprincip i Styrelsesrådet; Danmark var således medlem fra 1999-2002, Norge fra 2002-2005 og Finland fra 2005-2008. Sverige blev på Arbejdskonferencen 2008 valgt ind i Styrelsesrådet for en 3-årig periode, og Danmark ventes valgt i på dette års arbejdskonference.

b. ILO's mandat

Den Internationale Arbejdskonference har til opgave, at:

- Vedtage internationale arbejdsstandarder i form af konventioner og henstillinger.
- Overvåge anvendelsen og implementeringen i medlemslandene af de vedtagne konventioner og henstillinger. Dette foregår i praksis ved, at medlemslandene hvert år rapporterer til ILO.
- Gennemgå den globale rapport, der (siden 1998) hvert år laves af ILO's Sekretariat om fundamentale arbejdstagerrettigheder.
- Fungere som et diskussionsforum for sociale og arbejdsmæssige spørgsmål. I de senere år har Konferencen bl.a. diskuteret emner som globalisering, beskæftigelsesfremme og veje ud af den globale økonomiske krise.
- Vedtage retningslinier for ILO's generelle politik og aktiviteter i fremtiden.
- Vedtage ILO's arbejdsprogram og budget (hvert andet år). ILO's arbejde finansieres af medlemslandene.

ILO formulerer internationale arbejdsstandarder i form af konventioner og henstillinger – og det er herefter op til medlemsstaterne selv at ratificere konventionerne. Bestemmelserne om arbejdsforhold har oftest karakter af minimumsstandarder.

c. ILO-konventioner og henstillinger

Siden oprettelsen i 1919 har ILO vedtaget 188 konventioner om en bred vifte af emner samt 200 henstillinger. 8 konventioner har status af grundlæggende ILO-konventioner om principper og rettigheder på arbejdsmarkedet:

- Konvention nr. 29 om tvangsarbejde (1930).
- Konvention nr. 87 om organiseringsfrihed (1948).
- Konvention nr. 98 om kollektiv forhandling (1949).
- Konvention nr. 100 om ligeløn (1951).
- Konvention nr. 105 om afskaffelse af tvangsarbejde (1957).
- Konvention nr. 111 om diskrimination i ansættelse (1958).
- Konvention nr. 138 om minimumsalder (1973).
- Konvention nr. 182 om de værste former for børnearbejde (1999).

ILO's konventioner er ligesom andre FN-konventioner kun bindende for de medlemslande, der vælger at ratificere dem. Når et medlemsland har ratificeret en ILO-konvention, skal der regelmæssigt rapporteres til ILO om efterlevelsen af konventionen. ILO's henstillinger er ikke juridisk bindende for medlemslandene, men fungerer som retningslinier for national handling.

d. Danmark og ILO, ratificerede konventioner og henstillinger

Danmark har været medlem af ILO siden oprettelsen i 1919. Til dato har Danmark ratificeret 71 af ILO's i alt 188 konventioner. Danmark betalte i 2011 ca. 2,6 mio. CHF i medlemsbidrag til ILO. Derudover yder Danmark for 2010/11 et frivilligt bidrag på 40 mio. DKK til ILO.

Arbejdskonferencens dagsordenspunkter drøftes nationalt med arbejdsmarkedets parter i Det faste ILO-udvalg. I udvalget deltager udover ministeriet de mest repræsentative hovedorganisationer på det danske arbejdsmarked⁵. Derudover foregår der uformel koordinering på nordisk regeringsplan (nordiske ILO-samrådsmøder). Typisk foregår der endvidere løbende koordinering i kredsen af EU-lande.

I forhold til EU er ILO repræsenteret ved et "Liaison Office" i Bruxelles, og repræsentanter for EU-kommissionen deltager som observatører i Den Internationale Arbejdskonference. Desuden står det aktuelle EU-formandskab i Genève under Arbejdskonferencen for en omfattende koordination af EU-landenes holdninger. Rollefordelingen mellem formandskabslandet og den nye EU-delegation, der oprettes som følge af Lissabon-traktaten, er endnu ikke helt afklaret.

⁵ pr. 1. januar 2011 DA, LO, KL, FTF og AC – mandat for Det faste ILO-udvalg vedlægges som bilag

Beskæftigelsesministeriet rapporterer hvert år efter Arbejdskonferencen til Folketinget i form af en beretning.

e. Det frivillige danske bidrag til ILO

På finansloven 2010 udgjorde den toårige ramme for det danske frivillige bidrag til ILO 40 mio. kroner for 2010-2011. De seneste år har ILO i stigende grad arbejdet for at implementere udviklingsrelaterede aktiviteter i overensstemmelse med Paris-deklarationen, som fremhæver modtagerlandenes større ansvar for egen udvikling, øget harmonisering blandt donorer, tilpasning til modtagerlandenes egne systemer, ledelse med henblik på resultater, og gensidig ansvarlighed. FN Generalforsamlingens resolution 62/208 (Triennial Comprehensive Policy Review, 2007) fremhæver nødvendigheden af pålidelig, fleksibel og ikke-øremærket finansiering af FN-systemet som forudsætning for, at FN-systemet kan levere bedre resultater.

På Den internationale Arbejdskonference i 2009 vedtoges det første sammenhængende program og budget baseret på Decent Work dagsordenen, der indeholder 19 specificerede mål, som skal styre ILO's aktiviteter. Danmark har herefter i overensstemmelse med de internationale normsæt for god bistandspraksis valgt at bevæge sig væk fra øremærkning af det løbende frivillige bidrag og alene fremhæve overordnede prioriteter, som Danmark finder særligt væsentlige – fremme af trepartssamarbejde, udvikling baseret på grundlæggende arbejdstagerrettigheder samt ligestilling.

5. DELEGATIONEN

a. Regeringsdelegation

Beskæftigelsesministeren deltager i Arbejdskonferencen den 15.-16. juni 2011. Ministerens delegation består af departementschef Bo Smith, ministersekretær Kristjan Gundsø Jensen og kontorchef Lone Henriksen.

Regeringsrepræsentanter og rådgivere:

- Efter særlig aftale er ambassadør Steffen Smidt fra FN-Missionen i Genève delegationsleder og regeringsrepræsentant.
- Fuldmægtig Torben Lorentzen, Beskæftigelsesministeriet, regeringsrepræsentant og stedfortrædende delegationsleder (Komitéen om ordentligt arbejde for hushjælp).
- Attaché Aino Askgaard, FN-Missionen i Genève, rådgiver og stedfortrædende regeringsrepræsentant (Applikationskomitéen, mv.).
- Fuldmægtig Zenia J. Liljeqvist, rådgiver og stedfortrædende regeringsrepræsentant, Beskæftigelsesministeriet (Applikationskomitéen).
- Fuldmægtig Uffe B. Rasmussen, Beskæftigelsesministeriet, rådgiver (Applikationskomitéen).
- Specialkonsulent Torben S. Hede, Pensionsstyrelsen, rådgiver (Komitéen om social sikring).
- Müzeyyen Boztoprak, Arbejdstilsynet, rådgiver (Komitéen om arbejdsmarkedsadministration og arbejdstilsyn).
- Praktikant Sara Høyer Kragelund, FN-Missionen i Genève, bistår regeringsdelegationen.

Grønlands Hjemmestyre deltager i dagene 1.-7. juni 2011 ved fuldmægtig Mia Dorph.

b. Arbejdstagerdelegation

- International konsulent Jens Erik Ohrt, LO, arbejdstagerrepræsentant (Applikationskomitéen).
- LO-sekretær Marie-Louise Knuppert, LO, stedfortrædende arbejdstagerrepræsentant.
- Konsulent Jette Lykke, LO, rådgiver (Komitéen om domestic workers).
- Konsulent Jan Kahr Frederiksen, FTF, rådgiver (Komitéen om arbejdsmarkedsadministration og arbejdstilsyn).
- Konsulent Jørgen Assens, Ulandssekretariatet, vil aflægge konferencen et besøg.
- Forretningsfører John Meinert, AOF Danmark, vil aflægge konferencen et besøg.
- Ungdomskonsulent Rune Albertsen, Dansk Metal, vil aflægge konferencen et besøg.
- FTF-formand Bente Sorgenfrey vil aflægge konferencen et besøg.
- International konsulent Ole Prasz, FTF, vil aflægge konferencen et besøg.

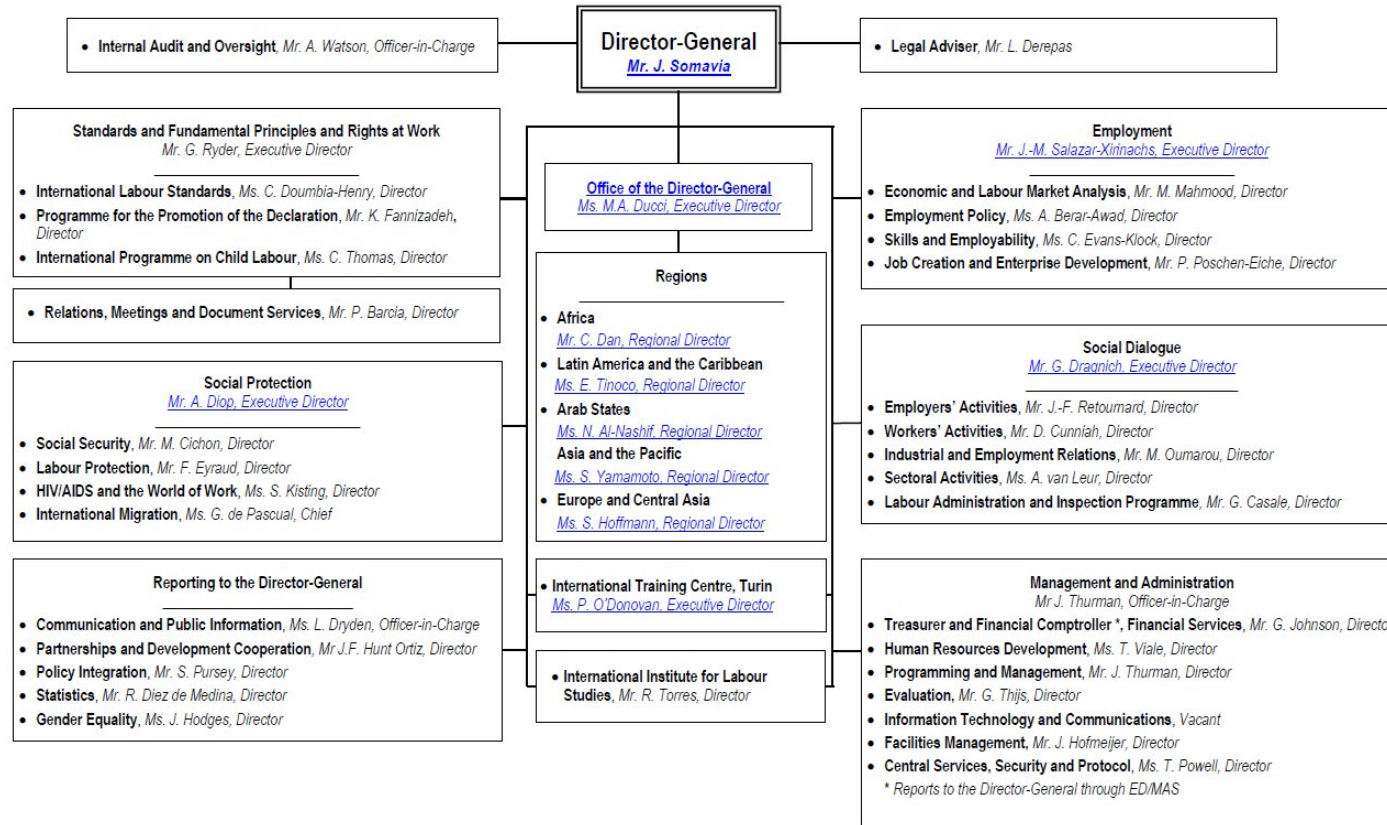
c. Arbejdsgiverdelegation

- Ansættelsesretchef Flemming Dreesen, DA, arbejdsgiverrepræsentant (Applikationskomitéen).
- Vicedirektør Jørgen Rønne, DA, stedfortrædende arbejdsgiverrepræsentant.
- Chefkonsulent Henning Gade, DA, rådgiver (Komitéen om social sikring)
- Konsulent Maja Bejbro Andersen, DA, rådgiver (Komitéen om arbejdsmarkedsadministration og arbejdstilsyn).
- Chefkonsulent Henrik Schilder, KL, rådgiver (Komitéen om ordentligt arbejde for hushjælp).

d. Folketingsmedlemmer.

Eigil Andersen (SF) deltager som observatør den 14.-16. juni 2010.

International Labour Office Senior Management Structure

Last update: 17 February 2011

Kilde: <http://www.ilo.org/public/english/bureau/dgo/staff/ilostructure.pdf>

Bilag 2 Oversigt over dansk personale i ILO

Pr. marts 2011 er otte danskere ansat i AC-personalegruppen i ILO (heraf to fastansat). Herudover er der ansat fire danskere i højere ledende stillinger (en fastansat og tre tidsbegrænset) samt to danskere på sekretærniveau og en associate expert. Udover otte ansatte på ILO's faste budget, er der ansat syv eksperter i tidsbegrænsede stillinger. Af de i alt 15 danske ILO-ansatte arbejder syv personer i Genève-hovedkvarteret. Kønsfordelingen blandt de danske ansatte er ni kvinder og seks mænd.

Efternavn	Fornavn	Køn	Stillingskategori	Kontrakt	Enhed	Arbejdssted
Personale ansat på det faste budget						
HENRIQUES	Michael	M	D 2 Director	Fastansat	CABINET ILO-New	Genève HQ
STAERMOSE	Tine	K	D 1 Director	Tidsbegrænset	Delhi	New Delhi
	Susanne					
PEDERSEN	Dee	K	D 1 Director	Tidsbegrænset	HR/Talent	Genève HQ
KJELDGAARD	Rie Vejs	K	P 5 AC	Fastansat	ILO-Hanoi	Hanoi
					SRO-New	
CHRISTENSEN	Ingrid	K	P 4 AC	Tidsbegrænset	Delhi	New Delhi
MOLLER	Niels-Henrik	M	P 4 AC	Fastansat	ACT/EMP	Genève - HQ
			Gener.			
OLSEN	Christian	M	G 5 Serv	Tidsbegrænset	DTP	Genève HQ
			Gener.			
DYRBERG	Mariela	K	G 5 Serv	Tidsbegrænset	MIGRANT	Genève HQ
Ekspertansatte						
KONKOLEWSKY	Hans-Horst	M	D 2 Director	Tidsbegrænset	ISSA SRO- San	Genève HQ
SØRENSEN	Bente	K	P 5 AC	Tidsbegrænset	Jose	San Jose
WICHMAND	Peter	M	P 5 AC	Tidsbegrænset	IPEC	Genève HQ
CHRISTENSEN	Jens	M	P 5 AC	Tidsbegrænset	ILO-Afrika	Dar es Salam
					ILO-	
KEJSER	Lotte	K	P 4 AC	Tidsbegrænset	Jakarta	Jakarta
GRØNBECH	Mimi	K	P 4 AC	Tidsbegrænset	CO-Hanoi	Hanoi
CHRISTENSEN	Miriam	K	P 2 Assoc.exp.	Tidsbegrænset	ILO-Afrika	Dar es Salaam HQ

ILO har en målsætning om 33 % kvinder i stillinger på øverste AC-niveau (P5). Pr. 31. december 2010 var 31,8 % af disse stillinger besat af kvinder, sammenlignet med 34,3 % ved udgangen af 2009. Den samlede kvindelige andel af AC-personalegruppen i ILO var 34,3 % i sammenligning med 42,5 % ved udgangen af 2009.

Bilag 3 ILO's strategiske mål

ILO's program for 2010-2011 er som tidligere år centreret omkring 4 overordnede strategiske mål, der hører under dagsordenen for ordentligt arbejde (Decent Work Agenda). ILO vedtog desuden i 2009 en strategisk ramme for 2010-15, hvori der under de fire strategiske mål blev opstillet 19 specifikke delmål, som skal styre ILO's aktiviteter i perioden 2010-15. De fire overordnede strategiske mål og de 19 specifikke delmål er følgende:

- **Beskæftigelse:** Målet er at skabe lige muligheder for mænd og kvinder, herunder øget jobskabelse, støtte til beskæftigelsespolitik samt opbygning af større viden og bedre færdigheder. Her arbejdes især ud fra konvention nr. 122 fra 1964 om Beskæftigelsespolitik.
 - Fremme beskæftigelse (Employment promotion)
 - Kompetenceudvikling (Skills development)
 - Bæredygtige virksomheder (Sustainable enterprises)

- **Social beskyttelse:** Målet er at sikre social sikkerhed og ordentlige arbejdsforhold for alle som en del af "The Global Campaign on Social Security and Coverage for All", der blev lanceret i 2003 som en reaktion på, at kun hver 5. person verden over er omfattet af sociale beskyttelsesordninger. Derudover arbejdes der for bedre arbejdsmiljø særligt styrket af konvention nr. 187 om rammer for fremme af sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen og den tilhørende anbefaling nr. 197, begge fra 2006. Arbejdet omkring HIV/AIDS og implementering af programmer herom ligger også under dette strategiske mål.
 - Social sikring (Social security)
 - Arbejdsforhold (Working conditions)
 - Sikkerhed og sundhed i arbejdslivet (Occupational safety and health)
 - Arbejdsmigration (Labour migration)
 - HIV/AIDS

- **Social dialog:** Målet er at styrke trepartssamarbejdet gennem inddragelse af de sociale parter. Social dialog dækker alle former for forhandling eller udveksling af synspunkter mellem regeringer, arbejdstagere og arbejdsgivere i relation til økonomisk og social politik. En lang række af ILO's konventioner er relevante for dette strategiske mål: Konvention nr. 11, 84, 87, 98, 135, 141, 144, 151 og 154.
 - Arbejdsgiverorganisationer (Employer's organisations)
 - Arbejdstagerorganisationer (Worker's organisations)
 - Arbejdsmarkedsadministration og arbejdsret (Labour administration and labour law)
 - Social dialog og forholdet mellem arbejdsmarkedets parter (Social dialogue and industrial relations)
 - Anstændigt arbejde i økonomiske sektorer (Decent work in economic sectors)

- **Normskabelse om fundamentale principper og rettigheder i arbejde** er en meget central målsætning for ILO. Det handler om at udvikle og realisere normer og standarder for alle former for arbejde, og herunder er der særligt fokus på bekæmpelse af børnearbejde,

tvangsarbejde og diskrimination samt på foreningsfrihed. ILO vedtog i 1998 "The Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work" som en hjælp i arbejdet mod dette mål.

- Foreningsfrihed og kollektive forhandlinger (Freedom of association and collective bargaining)
 - Tvangsarbejde (Forced labour)
 - Børnearbejde (Child labour)
 - Diskrimination i arbejdslivet (Discrimination at work)
 - Internationale arbejdsstandarder (International labour standards)
- Tværgående
 - Mainstreame anstændigt arbejde (Mainstreaming decent work)

Bilag 4 Omtalen af Danmark i Ekspertkomitéens rapport
ILO's Ekspertkomité's rapport for 2011 omtaler ikke Danmark.

Ekspertkomitéens rapport kan i øvrigt læses på:
http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_norm/---relconf/documents/meetingdocument/wcms_151556.pdf

Bilag 5 Rapporteringsoversigt for danske rapporter til ILO

Rapporteringsoversigt 2010-11			
Konvention nr.	Titel	Rapp.år	Evt. bemærkninger
6	Unge menneskers natarbejde i industrien	2011	Regelmæssig rapport
11	Landarbejderes forenings- og organisationsret	2011	Regelmæssig rapport
12	Landarbejderes forsikring mod ulykkestilfælde	2011	Regelmæssig rapport
19	Ligeberettigelse for inden- og udenlandske arbejdere i henseende til ulykkestilfælde, indtrufne under arbejdet	2011	Regelmæssig rapport
27	Vægtangivelse på tungt stykgods, der transporteres med skib	2012	Regelmæssig rapport
29	Tvungent eller pligtmæssigt arbejde	2012	Regelmæssig rapport
42	Erstatning for erhvervssygdomme	2011	Regelmæssig rapport
81	Arbejdstilsyn inden for industri og handel	2012	Regelmæssig rapport
87	Foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig	2011	Regelmæssig rapport
94	Arbejdsklausuler i offentlige kontrakter	2011	Regelmæssig rapport
98	Retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger	2011	Regelmæssig rapport
100	Lige løn til mandlige og kvindelige arbejdere for arbejde af samme værdi	2011	Regelmæssig rapport
102	Minimumsnormer for social tryghed	2011	Regelmæssig rapport
105	Afskaffelse af tvangsarbejde	2012	Regelmæssig rapport
111	Forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv	2011	Regelmæssig rapport
118	Ligestilling af ind- og udlændinge i henseende til social tryghed	2011	Regelmæssig rapport
122	Beskæftigelsespolitik	2011	Regelmæssig rapport
126	Opholdsrum i fiskefartøjer	2011	Regelmæssig rapport
129	Arbejdstilsyn i landbruget	2012	Regelmæssig rapport
130	Læge- og hospitalsbehandling samt dagpenge under sygdom	2011	Regelmæssig rapport

138	Mindstealder for adgang til beskæftigelse	2012	Regelmæssig rapport
141	Landbrugsorganisationer og deres rolle i den økonomiske og sociale udvikling	2011	Regelmæssig rapport
144	Tresidede forhandlinger til fremme af gennemførelsen af ILO-standarder	2011	Regelmæssig rapport
152	Sikkerhed og sundhed i forbindelse med havnearbejde	2012	Regelmæssig rapport
182	Forbud mod og omgående indsats for afskaffelse af de værste former for børnearbejde	2012	Regelmæssig rapport
187	Rammer for fremme af sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen	2011	Første rapport